

Výrok

- 1) Článek 2 bod 11 a článek 11 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 musí být vykládány v tom smyslu, že v případě, kdy k přemístění dítěte došlo v souladu s předběžně vykonatelným soudním rozhodnutím, které bylo následně zrušeno soudním rozhodnutím, jež stanovilo obvyklé bydliště dítěte v místě bydliště rodiče žijícího v členském státě původu, musí soud členského státu, do kterého bylo dítě přemístěno, rozhodující o žádosti o navrácení dítěte prostřednictvím posouzení všech konkrétních okolností daného případu ověřit, zda dítě mělo bezprostředně před údajným protiprávním zadržením obvyklé bydliště stále v členském státě původu. V rámci tohoto posouzení je třeba přihlídnout ke skutečnosti, že soudní rozhodnutí umožňující přemístění mohlo být vykonáno předběžně a že proti němu bylo podáno odvolání.
- 2) Nařízení č. 2201/2003 musí být vykládáno v tom smyslu, že v případě, kdy k přemístění dítěte došlo v souladu s předběžně vykonatelným soudním rozhodnutím, které bylo následně zrušeno soudním rozhodnutím, jež stanovilo obvyklé bydliště dítěte v místě bydliště rodiče žijícího v členském státě původu, je nenavrácení dítěte do tohoto členského státu v návaznosti na toto druhé rozhodnutí protiprávní a uplatní se článek 11 tohoto nařízení, je-li konstatováno, že dítě mělo bezprostředně před zadržením obvyklé bydliště stále v uvedeném členském státě. Je-li naopak konstatováno, že dítě v tomto okamžiku již nemělo obvyklé bydliště v členském státě původu, je rozhodnutí o zamítnutí žádosti o navrácení založené na tomto ustanovení přijato, aniž je tím dotčeno použití pravidel týkajících se uznávání a výkonu rozhodnutí vydaných v některém členském státě stanovených v kapitole III téhož nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 351, 6.10.2014.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 31. července 2014
– Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH v. Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG**

(Věc C-369/14)

(2014/C 439/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobce: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Žalovaný: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Predběžné otázky

1) Je třeba čl. 2 odst. 1, čl. 3 písm. a), jakož i přílohu IA a přílohu IB směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ⁽¹⁾ ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních nebo čl. 2 odst. 1 písm. a), čl. 3 odst. 1 písm. a), jakož i přílohu I a přílohu II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ⁽²⁾ ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních, vykládat v tom smyslu, že pohony (garážových) vrat napájené elektrickým proudem o napětí cca 220 V až 240 V určené k tomu, aby společně s (garážovými) vraty tvořily součást zařízení staveb, spadají pod pojem elektrická a elektronická zařízení, zejména pak pod pojem elektrické a elektronické nástroje?

2) V případě kladné odpovědi na otázku 1):

Je třeba přílohu IA bod 6 a přílohu IB bod 6 směrnice 2002/96/ES nebo čl. 3 odst. 1 písm. b), přílohu I bod 6, přílohu II bod 6 směrnice 2012/19/ES vykládat v tom smyslu, že pohony (garážových) vrat podle otázky 1) je třeba považovat za součást velkých stacionárních průmyslových nástrojů ve smyslu těchto ustanovení?

3) V případě kladné odpovědi na otázku 1) a záporné odpovědi na otázku 2):

Je třeba čl. 2 odst. 1 směrnice 2002/96/ES a/nebo čl. 2 odst. 3 písm. b) směrnice 2012/19/ES vykládat v tom smyslu, že pohony (garážových vrat) podle otázky 1) je třeba považovat za součást jiného typu zařízení, které nespadá do oblasti působnosti příslušné směrnice?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních – Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise k článku 9, Úř. věst. L 37, S. 24; Zvl. vyd. 15/07 s. 359.

⁽²⁾ Úř. věst. L 197, s. 38.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Rüsselsheim (Německo) dne 11. srpna 2014 – Juergen Schneider, Erika Schneider v. Condor Flugdienst GmbH

(Věc C-382/14)

(2014/C 439/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Rüsselsheim

Účastníci původního řízení

Žalobci: Juergen Schneider, Erika Schneider

Žalovaná: Condor Flugdienst GmbH

Předběžné otázky

- 1) Musejí se mimořádné okolnosti ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení⁽¹⁾ vztahovat přímo na rezervovaný let?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: kolik předcházejících letů letadla použitého při plánovaném letu je relevantních k tomu, aby se jednalo o mimořádné okolnosti? Existuje časové omezení pro zohlednění mimořádných okolností během předcházejících letů? A pokud ano, jak má být stanoveno?
- 3) Pro případ, že jsou mimořádné okolnosti, které nastanou při předcházejících letech, relevantní pro pozdější let: musí se přiměřená opatření, která má provozující letecký dopravce přijmout podle čl. 5 odst. 3 nařízení, vztahovat pouze na zabránění mimořádným okolnostem nebo i na odvrácení delšího zpoždění?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Maďarsko) dne 28. srpna 2014 – Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Věc C-409/14)

(2014/C 439/24)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft.